

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1075/2017
31.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Биљане Синановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, адвоката Вићентија Даријевића и адвоката Деане Берак Савковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.15/17 од 30.03.2017. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.131/17 од 02.10.2017. године, у седници већа одржаној дана 31.10.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.15/17 од 30.03.2017. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.131/17 од 02.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К бр.15/17 од 30.03.2017. године окривљена АА, оглашена је кривом због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, за које је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од једне године и одређено да се иста неће извршити уколико окривљена у року од три године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом према окривљеној АА на основу члана 85. став 1. КЗ изречена је мера безбедности забрана вршења позива и делатности везаних за непосредну примену закона и других прописа у државним органима Републике Србије у својству службеног лица у трајању од три године рачунајући од правноснажности пресуде, а на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљена обавезана на плаћање судског паушала у износу од 8.000,00 динара који је обавезана да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док трошкова кривичног поступка није било.

Истом пресудом, окривљене АА и ББ на основу члана 423. тачка 2. ЗКП ослобођене су од оптужбе да су извршиле и то окривљена АА кривично дело злоупотреба службеног положаја у подстрекавању из члана 359. став 1. у вези члана 34. КЗ а окривљена ББ кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, јер није доказано да су извршиле кривична дела за која су оптужене, а на основу члана 265. став 1. ЗКП, окривљена ББ ослобођена је плаћања судског паушала и трошкова кривичног поступка за које је одређено да падају на терет буџета суда.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.131/17 од 02.10.2017. године године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљене АА и Основног јавног тужилаштва у Зрењанину у делу у којем се побија пресуда због одлуке о кривичној санкцији изречене окривљеној АА па је пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.15/17 од 30.03.2017. године у осуђујућем делу потврђена док је у ослобађајућем делу укинута и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда у осуђујућем делу у односу на окривљену АА, поднели су браниоци окривљене АА, адвокати Вићентије Даријевић и Деана Берак Савковић, због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини првостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак и одлучивање органу поступка или да преиначи другостепену пресуду тако што ће усвојити жалбу браниоца и окривљену АА ослободити од оптужбе, а да Врховни касациони суд с обзиром на садржај захтева одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављени од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА је неоснован.

Браниоци окривљене АА у захтеву наводе да у осуђујућем делу изреке правноснажне пресуде недостаје битан елеменат кривичног дела из члана 359. КЗ, јер није наведено коју службену дужност је осуђена пропустила да изврши, тачније, погрешно је наведено да је одредба члана 20. Одлуке о паркирању возила службена дужност, као и члан 169. Закона о прекршајима, што све не представља службену дужност прописану општим актом којим се одређују службене дужности – послови комуналне полиције, нити је наведен тачан износ наводне

прибављене имовинске користи као битан елемент кривичног дела за које је окривљена у осуђујућем делу правноснажне пресуде оглашена кривом.

Одредбом члана 17. став 1. тачка 8. Одлуке о паркирању возила („Службени лист Града Зрењанина“ број 6/09 и др) прописано је да није дозвољено паркирање и заустављање возила на јавним зеленим површинама.

Чланом 20. Одлуке о паркирању возила („Службени лист Града Зрењанина“ број 6/09 и др) прописано је да надзор над спровођењем ове одлуке врши орган градске управе надлежан за послове комуналне инспекције.

Одредбом члана 169. Закона о прекршајима регулисан је начин издавања прекршајног налога и прописано да ће овлашћени орган, односно овлашћено лице издати прекршајни налог уколико је прекршај у његовој надлежности открио непосредним опажањем полицијског службеника или овлашћењем службеног лица приликом контроле, надзора и прегледа као и увидом у службену евиденцију надлежног органа, увидом у податке који су добијени уз помоћ уређаја за надзор или мерење, или приликом инспекцијског или другог надзора прегледом документације, просторија и робе или на други законом прописан начин.

Из изреке правноснажне првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости произилази да је окривљена АА у време на начин и на месту ближе описано у изреци те пресуде, као службено лице обављајући послове ... у градској управи Града Зрењанина, Одељењу комуналне полиције, инспекцијско-надзорних послова и ванредних ситуација невршењем своје службене дужности која је прописана чланом 20. Одлуке о паркирању возила („Службени лист Града Зрењанина“ број 6/09 и др) и чланом 169. Закона о прекршајима, прибавила ВВ корист тако што није издала прекршајни налог на његово име као учиниоца прекршаја из члана 17. став 1. тачка 8. Одлуке о паркирању возила („Службени лист Града Зрењанина“ број 6/09) чиме је истом прибавила имовинску корист у виду неплаћања казне за учињен прекршај.

По налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела за које је окривљена АА правноснажно оглашена кривом јасно произилази коју је службену дужност окривљена критичном приликом требало да изврши, а што није учинила, као и какву корист је прибавила ВВ у виду неплаћања казне за учињен прекршај, при чему је без значаја то што изрека првостепене правноснажне пресуде не садржи тачан новчани износ. Имајући у виду да изрека правноснажне првостепене пресуде садржи све битне елементе кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, за које је окривљена АА правноснажно оглашена кривом, Врховни касациони суд је наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљене АА оценио као неосноване.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**За Председника већа-судија,
Маја Ковачевић-Томић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић